

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1994 r.

w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób fizycznych.

Na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626) oraz art. 9 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646), w związku z art. 4 ust. 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym, z zastrzeżeniem § 3, podlegają przychody uzyskane przez osoby fizyczne z prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym podlegają również przychody z działalności, o której mowa w ust. 1, jeżeli działalność ta jest prowadzona w formie spółki cywilnej osób fizycznych, zwanej dalej „spółką”.

3. Podatnicy opłacają w roku podatkowym zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów z działalności określonej w ust. 1, jeżeli:

- 1) w 1994 r.:
 - a) uzyskali przychody z tej działalności prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nie przekraczającej kwoty 1.584.000.000 zł (przed denominacją złotego), lub
 - b) uzyskali przychody wyłącznie z tytułu udziału w spółce, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 1.584.000.000 zł (przed denominacją złotego),
- 2) rozpoczną wykonywanie działalności w roku podatkowym i nie korzystają z opodatkowania zryczałtowanego przewidzianego w odrębnych przepisach — bez względu na wysokość przychodów.

4. Jeżeli podatnik w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadził działalność samodzielnie a także w formie spółki, w roku podatkowym opłaca zryczałtowany podatek od przychodów:

- 1) odrębnie z działalności wykonywanej samodzielnie i odrębnie z działalności wykonywanej w formie spółki, gdy spełnia warunki określone w ust. 3 pkt 1, albo
- 2) z działalności wykonywanej samodzielnie, gdy spełnia warunek określony w ust. 3 pkt 1 lit. a), a z działalności wykonywanej w formie spółki — gdy spełnia warunek określony w ust. 3 pkt 1 lit. b).

5. Zryczałtowany podatek dochodowy opłacają również podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadzili działalność samodzielnie lub w formie spółki, z której przychody były opodatkowane wyłącznie w formie karty podatkowej lub za część roku były opodatkowane w formie karty podatkowej i za część roku na zasadach ogólnych, a łączne przychody w 1994 r. nie przekroczyły kwoty 1.584.000.000 zł (przed denominacją złotego); w tym przypadku przychody opodatkowane w formie karty podatkowej oblicza się wyłącznie na podstawie wystawionych faktur lub rachunków. Do podatników tych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 i 4.

§ 2. 1. Do podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w roku podatkowym, którzy w poprzednim roku podatkowym nie prowadzili tej działalności, opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym stosuje się od dnia uzyskania pierwszego przychodu. W wypadku nowo utworzonej spółki za rozpoczęcie działalności uważa się datę uzyskania pierwszego przychodu przez spółkę.

2. Nie stanowi rozpoczęcia działalności w roku podatkowym:

- 1) całkowita lub częściowa zmiana branży lub przedmiotu działalności,
- 2) zmiana umowy spółki lub zmiana wspólnika,
- 3) podjęcie działalności po jej okresowym zaprzestaniu w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym rok podatkowy,
- 4) zmiana działalności wykonywanej samodzielnie na działalność prowadzoną na nazwisko męża i żony, w tym także w formie spółki z małżonkiem,

5) zmiana działalności wykonywanej na nazwisko męża i żony, w tym także w formie spółki z małżonkiem, na działalność prowadzoną samodzielnie przez jednego lub każdego z małżonków.

§ 3. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do podatników:

- 1) opłacających podatek na podstawie odrębnych przepisów w sprawie zryczałtowania podatku dochodowego od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne — w zakresie tych przychodów lub w sprawie karty podatkowej,
- 2) korzystających, na podstawie odrębnych przepisów, z okresowego zwolnienia od podatku dochodowego,
- 3) osiągających w całości lub części przychody z tytułu:
 - a) prowadzenia aptek,
 - b) działalności w zakresie udzielania pożyczek pod zastaw (prowadzenia lombardów),
 - c) działalności w zakresie kupna i sprzedaży dewiz i wartości dewizowych,
 - d) wykonywania wolnych zawodów,
 - e) świadczenia usług:
 - projektowania budowlanego technologicznego i urbanistycznego (KU 37),
 - pozostałych czynności pomocniczych w rynkowym handlu wewnętrznym i zagranicznym (KU 65),
 - pozostałych gałęzi produkcji materialnej (KU 66—67),
 - niematerialnych (KU 74—97),
- 4) wytwarzających wyroby opodatkowane podatkiem akcyzowym.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. e) nie mają zastosowania do podatników świadczących usługi:

- 1) komunalne niematerialne (KU 75),
- 2) opieki nad dzieckiem i młodzieżą (KU 82),
- 3) sprawowania opieki społecznej (KU 86),
- 4) fryzjerskie i kosmetyczne (KU 891),
- 5) porządkowe (KU 894),
- 6) wypożyczania sprzętu (KU 895),
- 7) przechowywania bagażu i obsługi szatni (KU 896).

3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się również do podatników, którzy rozpoczęli działalność samodzielnie lub w formie spółki, jeżeli podatnik lub co najmniej jeden ze współników, przed rozpoczęciem działalności w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym rok podatkowy, wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres działalności podatnika lub spółki.

4. Jeżeli podatnicy wymienieni w ust. 3 nie zamierzają wykonywać działalności na rzecz byłych lub obecnych zakładów pracy, mogą do dnia rozpoczęcia działalności, o którym mowa w § 2 ust. 1, zawiadomić właściwy urząd skarbowy o korzystaniu z opodatkowania w formie ryczałtu. W wypadku gdy podatnik lub spółka dokona sprzedaży towarów handlowych lub wyrobów, lub uzyska przychody ze świadczenia usług na rzecz byłego lub obecnego zakładu pracy, traci prawo do ryczałtu i poczynając od dnia uzyskania

tego przychodu płaci podatek dochodowy na zasadach ogólnych.

5. Jeżeli podatnik w roku poprzedzającym rok podatkowy nie uzyskał przychodu z działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, traci w roku podatkowym prawo do ryczałtu z dnia uzyskania przychodów z tych rodzajów działalności i od tego dnia opłaca podatek dochodowy na zasadach ogólnych.

§ 4. 1. Zryczałtowany podatek dochodowy wynosi:

- 1) 8,5% przychodów z działalności usługowej, w tym z działalności gastronomicznej w zakresie przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu, z zastrzeżeniem pkt 2—5,
- 2) 5,5% przychodów z działalności wytwórczej, usługowej w zakresie budownictwa lub w zakresie przewozów ładunków taborem samochodowym o ładowności powyżej 2 ton,
- 3) 3% przychodów z działalności:
 - a) gastronomicznej, z wyjątkiem przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu,
 - b) działalności handlowej,
 - c) ze świadczenia usług związanych z produkcją zwierzęcą, zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją usług do podbranży 42101 i 42102,
 - d) rybaków morskich i zalewowych w zakresie sprzedaży ryb i innych surowców z własnych połowów, z wyjątkiem konserw oraz prezerw z ryb i innych surowców z połowów,
- 4) 3% przychodów, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, 2, 5—7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r., Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626), zwanej dalej „ustawą”,
- 5) 5,5% uzyskanej prowizji z działalności handlowej w zakresie sprzedaży jednorazowych biletów autobusowych i tramwajowych, znaczków do biletów miesięcznych, znaków opłaty skarbowej, znaczków pocztowych, żetonów i kart magnetycznych do automatów.

2. Jeżeli podatnik prowadzi działalność, z której przychody opodatkowane są różnymi stawkami określonymi w ust. 1, zryczałtowany podatek dochodowy ustala się według stawki właściwej dla przychodów z każdego rodzaju działalności, pod warunkiem że prowadzi ewidencję przychodów w sposób umożliwiający określenie przychodów z każdego rodzaju działalności. W razie gdy podatnik nie prowadzi ewidencji w sposób zapewniający ustalenie przychodów dla każdego rodzaju działalności, zryczałtowany podatek dochodowy wynosi 8,5% przychodów.

3. Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1, wykonywana jest przez współników, przychody ustala się osobno dla każdego współnika w stosunku, w jakim pozostają udziały współników w dochodach spółki. W braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały współników w przychodach są równe.

§ 5. 1. Za działalność usługową, o której mowa w § 4 ust. 1, uważa się działalność gospodarczą, której przedmiotem są czynności określone w Klasyfikacji usług wydanej na podstawie odrębnych przepisów. Do usług

zalicza się również wytwarzanie przedmiotów (wyrobów) na indywidualne zamówienie z materiałów własnych wykonawcy, w tym także połączone z czynnościami ich instalowania, uwzględniające indywidualne cechy lub życzenia zamawiającego, jeżeli przedmioty te (wyroby):

- 1) nie są przeznaczone przez zamawiającego do dalszej odprzedaży lub
- 2) nie służą zamawiającemu do celów produkcyjnych lub usługowych jako surowce, materiały, półfabrykaty, elementy, części itp.

2. Za działalność gastronomiczną, o której mowa w § 4 ust. 1, uważa się usługi związane z przygotowaniem posiłków oraz sprzedażą posiłków i towarów.

3. Za działalność handlową, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 lit. b), uważa się sprzedaż w stanie nie przetworzonym nabytych uprzednio produktów (wyrobów) i towarów, w tym również takich, które zostały przez sprzedawcę zapakowane lub rozważone w mniejsze opakowania albo rozlane w butelki, puszki lub mniejsze pojemniki.

4. Sprzedaż wyrobów własnej produkcji, prowadzona przez podatnika, jest zaliczana do działalności wytwórczej.

§ 6. 1. Podatnicy i spółki, których wspólnicy są opodatkowani zryczałtowanym podatkiem dochodowym, obowiązani są prowadzić ewidencję przychodów, zwaną dalej „ewidencją”, według określonego wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia oraz posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów oraz wykaz środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, zwany dalej „wykazem”.

2. Za towary, o których mowa w ust. 1, uważa się towary handlowe, surowce i materiały podstawowe, z tym że:

- a) towarami handlowymi są towary zakupione z przeznaczeniem do dalszej odprzedaży w stanie nie przerobionym,
- b) surowcami i materiałami podstawowymi są materiały, które w procesie produkcji lub przy świadczeniu usług stają się główną substancją gotowego wyrobu; do materiałów podstawowych zalicza się również materiały stanowiące część składową (montażową) wyrobu lub ściśle z wyrobem związane, z tym że za surowce i materiały podstawowe nie uważa się paliw i olejów zużywanych w transporcie.

3. Ewidencja powinna być zbroszurowana, a jej karty kolejno ponumerowane.

4. Obowiązek prowadzenia ewidencji, z zastrzeżeniem ust. 5, powstaje od dnia, od którego ma zastosowanie opodatkowanie w formie ryczałtu. Podatnicy są obowiązani zawiadomić właściwy urząd skarbowy o założeniu ewidencji lub ewidencji dla celów podatku od towarów i usług, o której mowa w § 8, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, od którego będą opłacali ryczałt.

5. Podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności w ciągu roku podatkowego obowiązani są złożyć zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, w terminie trzech dni od dnia rozpoczęcia działalności, a zapisów w ewidencji dokonywać od dnia, o którym mowa w § 2 ust. 1.

6. Jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki, zawiadomienie składa jeden ze wspólników. W przypadku gdy jeden ze wspólników ma miejsce zamieszkania na terenie

działania urzędu skarbowego, na którego obszarze znajduje się siedziba spółki, obowiązek złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4 i 5, ciąży na tym wspólniku.

7. Ewidencję oraz dowody, na podstawie których dokonywane są zapisy, należy przechowywać w miejscu wykonywania działalności lub w miejscu wskazanym przez podatnika jako jego siedziba, albo w biurze rachunkowym, któremu zostało powierzzone prowadzenie ewidencji. Jeżeli na zlecenie podatnika prowadzenie ewidencji zostało powierzone biurowi rachunkowemu, podatnik obowiązany jest w terminie siedmiu dni od dnia zawarcia umowy z biurowi rachunkowym zawiadomić o tym urząd skarbowy, w którym zostało złożone zawiadomienie o prowadzeniu ewidencji, wskazując nazwę i adres biura oraz miejsce (adres) przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem.

8. Ewidencję wraz z dowodami należy przechowywać przez okres 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, którego dotyczy.

§ 7. 1. Zapisy w ewidencji dokonywane są na podstawie wystawionych faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), jeżeli sprzedaż jest dokumentowana fakturami, rachunkami (rachunkami uproszczonymi), a w razie sprzedaży bez faktur, rachunków (rachunków uproszczonych) — na podstawie wystawionego na koniec dnia dowodu wewnętrznego, w którym w jednej kwocie wykazana jest wartość tych przychodów za ten dzień z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu. W zakresie pozostałych przychodów zapisy dokonywane są na podstawie dowodów potwierdzających ich uzyskanie.

2. Zapisy dotyczące przychodów mogą być również dokonywane na podstawie dziennego zestawienia faktur, rachunków (rachunków uproszczonych). Zestawienie to musi zawierać co najmniej: datę, numer zestawienia, numery faktur, rachunków (rachunków uproszczonych) objętych zestawieniem oraz łączną wartość przychodów wynikającą z tych faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu.

3. Zapisy dokonywane są w porządku chronologicznym na podstawie dowodów, o których mowa w ust. 1 i 2, w czasie zapewniającym prawidłowe i terminowe rozliczenie należnego zryczałtowanego podatku, jednak nie później niż do dnia dwudziestego każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

4. Po zakończeniu miesiąca w terminie, o którym mowa w ust. 3, należy zapisy podsumować oraz obliczyć i wpisać kwotę należnego zryczałtowanego podatku dochodowego. W razie prowadzenia więcej niż jednej ewidencji, sumy miesięczne zapisów z poszczególnych ewidencji należy przemieścić do jednej z nich i podsumować.

5. Jeżeli podatnik w roku podatkowym dokonuje odliczeń od przychodów, o których mowa w art. 9 i 26 ust. 1 ustawy, obowiązany jest wykazać odliczenia w odrębnych pozycjach ewidencji i zmniejszyć o te kwoty wartość przychodu stanowiącego podstawę opodatkowania.

6. Jeżeli podatnik uzyskuje przychody opodatkowane różnymi stawkami i dokonuje odliczeń przysługujących na podstawie art. 9 i 26 ust. 1 ustawy, odliczeń tych do wysokości określonej w ustawie dokonuje od każdego rodzaju przychodu w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów.

7. W przypadku prowadzenia ewidencji lub ewidencji dla celów podatku od towarów i usług, o której mowa w § 8, za pomocą komputera należy zapewnić możliwość wydruku danych w każdym czasie. Po zakończeniu miesiąca dane dotyczące przychodów należy wpisać w jednej pozycji do odpowiednich kolumn ewidencji.

8. Podatnicy, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599 oraz z 1994 r. Nr 132, poz. 670), mogą ewidencjonować przychody w ewidencji łącznie z podatkiem od towarów i usług, z tym że na koniec miesiąca pomniejsza się przychód o należny podatek od towarów i usług.

§ 8. Jeżeli podatnik prowadzi ewidencję, o której mowa w art. 27 ust. 1 lub 4 ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, może zrezygnować z prowadzenia ewidencji na zasadach określonych w rozporządzeniu, pod warunkiem że:

- 1) dane wykazane w tej ewidencji pozwolą na wyodrębnienie z obrotów (w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług) przychodów dla celów podatku dochodowego,
- 2) po zakończeniu każdego miesiąca sporządzi zestawienie, w którym wykaże przychody na podstawie danych zawartych w tej ewidencji, z uwzględnieniem różnic między obrotem w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług a przychodem w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

§ 9. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1, obowiązani są sporządzić spis z natury towarów na koniec każdego roku podatkowego i wpisać do ewidencji. Spis z natury towarów należy sporządzić również w razie zmiany współnika lub likwidacji działalności.

2. Spis z natury powinien zawierać co najmniej następujące dane: nazwisko i imię właściciela zakładu (nazwę firmy), datę sporządzenia spisu, numer kolejnej pozycji arkusza spisu z natury, szczegółowe określenie towaru, jednostkę miary, ilość stwierdzoną w czasie spisu, cenę w złotych i groszach za jednostkę miary, wartość wynikającą z przemnożenia ilości towaru przez jego cenę jednostkową, łączną wartość spisu z natury oraz klauzulę „Spis zakończono na pozycji ...”, podpisy osób sporządzających spis oraz podpis właściciela zakładu (wspólników).

3. Spis z natury towarów wycenia się według cen nabycia albo według cen rynkowych z dnia sporządzenia spisu, jeżeli ceny te są niższe od ceny nabycia, a także gdy nie jest możliwe ustalenie tej ceny nabycia. Przez cenę nabycia rozumie się cenę zakupu pomniejszoną o podatek od towarów i usług, podlegający odliczeniu zgodnie z odrębnymi przepisami, a w przypadku importu — powiększoną o należne cło i podatek akcyzowy oraz o podatek importowy, a także o koszty uboczne związane z zakupem towarów, w szczególności o koszty transportu, załadunku i wyładunku.

4. Spis z natury powinien być wyceniony najpóźniej w terminie 14 dni od jego sporządzenia.

5. Spis z natury towarów powinien być wpisany do ewidencji według poszczególnych rodzajów jego składników lub w jednej pozycji (sumie), jeżeli na podstawie spisu zostało sporządzone odrębne szczegółowe zestawienie poszczególnych jego składników. Zestawienie to powinno być przechowywane łącznie z ewidencją.

§ 10. 1. Podatnicy obowiązani są przechowywać w porządku chronologicznym dowody zakupu towarów, o których mowa w § 6 ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku podatkowego.

2. Za dowody zakupu, o których mowa w ust. 1, uważa się otrzymane faktury, rachunki (rachunki uproszczone), paragony, dowody wewnętrzne oraz opis otrzymanego towaru. Do udokumentowania zakupów towarów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

§ 11. Wykaz, o którym mowa w § 6 ust. 1, powinien zawierać co najmniej następujące dane: datę nabycia, datę przyjęcia do użytkowania, numer dowodu zakupu, nazwę środka trwałego albo wartości niematerialnej i prawnej, cenę ich nabycia lub koszt wytworzenia, datę likwidacji (w tym również datę sprzedaży lub darowizny) oraz przyczynę likwidacji. Za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne uważa się składniki majątkowe, o których mowa w odrębnych przepisach.

§ 12. 1. Podatnicy dokonujący pracownikom wypłat należności ze stosunku pracy, o których mowa w art. 12 ustawy, obowiązani są prowadzić indywidualne (imienne) karty przychodów pracowników, zwane dalej „kartami”. Karta powinna zawierać co najmniej następujące dane: imię i nazwisko, kwotę wypłaconych w danym miesiącu przychodów brutto w gotówce i w naturze, koszty uzyskania przychodu, dochód za miesiąc, razem dochód narastająco od początku roku i kwotę należnej zaliczki na podatek dochodowy.

2. Karty powinny być wypełnione najpóźniej w terminie przewidzianym dla przekazania zaliczki do właściwego urzędu skarbowego.

3. Podatnicy wypłacający osobom fizycznym należności, o których mowa w art. 13 pkt 2—8 ustawy, obowiązani są przechowywać listy płac i dowody tych wypłat przez okres 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, którego dotyczy.

§ 13. 1. Podatnik obowiązany jest za każdy miesiąc obliczać zryczałtowany podatek dochodowy i wpłacać w terminie do dnia 20 następującego miesiąca na rachunek właściwego urzędu skarbowego, a za miesiąc grudzień — do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego.

2. Podatnik obowiązany jest złożyć we właściwym urzędzie skarbowym informację, według ustalonego wzoru, o wysokości uzyskanego przychodu i wysokości dokonanych odliczeń za I półrocze roku podatkowego w terminie do dnia 31 lipca każdego roku podatkowego. Po upływie roku podatkowego podatnik obowiązany jest złożyć zeznanie, według określonego wzoru, o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego podatku zryczałtowanego w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.

§ 14. 1. Podatnicy, którzy od dnia 1 stycznia 1995 r. opłacają podatek w formie ryczałtu, są obowiązani złożyć we właściwym urzędzie skarbowym zawiadomienie, o którym mowa w § 6 ust. 4, do dnia 15 lutego 1995 r.

2. W 1995 r. podatnik może rozpocząć zapisy w ewidencji przychodów w terminie trzech dni od dnia złożenia zawiadomienia o prowadzeniu ewidencji. Przychody za okres sprzed dnia rozpoczęcia zapisów powinny być wpisane do ewidencji w łącznej kwocie:

